

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12869/2025
03.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Весне Мاستиловић, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Златковић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Петровић, адвокат у ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању ЗГж 737/24 од 16.12.2024. године, у седници одржаној дана 03.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању ЗГж 737/24 од 16.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Врању ЗГж 737/24 од 16.12.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П 9/24 од 14.03.2024. године утврђено је да је тужени извршио сметање државине самовласним одузимањем суддржавине тужиоцу на делу породичне стамбене зграде у Врању, у ком делу је тужилац био у мирном и последњем фактичком супоседу, тако што је дана 17.12.2016. године на унутрашњем степеништу наведене непокретности поставио металну конструкцију са вратима и исту закључао, те је на овај начин противправном радњом онемогућио тужиоцу приступ и коришћење заједничког простора који води на други спрат, поткровље и кров породичне стамбене зграде на означеној адреси. Туженом је наложено да тужиоцу врати суддржавину над делом породичне стамбене зграде у Врању на тај начин што ће уклонити наведену металну конструкцију и омогућити тужиоцу мирно и несметано сукоришћење наведеног простора у целини, те је забрањено туженом да убудуће на овакав или сличан начин смета тужиоца у мирном и фактичком стању суддржавине. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 478.320,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Врању ЗГж 737/24 од 16.12.2024. године преиначено је првостепено решење Основног суда у Врању тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у целости као неоснован. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове

парничног поступка у износу од 79.000,00 динара и укинута је привремена мера одређена решењем Основног суда у Врању П 138/17 од 23.01.2017. године.

Против решења другостепеног суда тужилац је изјавио благовремену ревизију позивом на одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правног питања од општег интереса и правног питања у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према разлозима побијаног решења другостепеног суда, којим је преиначено првостепено решење и одбијен тужбени захтев тужиоца као неоснован, одлука другостепеног суда заснована је на утврђеној чињеници да постављањем металних врата на унутрашњем степеништу у породичној стамбеној згради, на којој суддржавину имају тужилац и тужени, тужени није онемогућио тужиоца у дотадашњем начину вршења физичке власти на непокретности која је у њиховој државини, у смислу одредбе члана 80. Закона о основама својинскоправних односа.

Ревизија предвиђена одредбом члана 404. став 1. ЗПП не може да се изјави због битних повреда одредаба парничног поступка, тако да су без утицаја наводи ревидента да је другостепени суд своју одлуку засновао на другачијој оцени доказа и сходно томе другачије утврђеном чињеничном стању. Ревизијске одлуке које тужилац прилаже, у прилог тврдњи да је побијана другостепена одлука у супротности са њима, донете су у поступку одлучивања о дозвољеној ревизији, која се може изјавити због битне повреде одредаба парничног поступка. Како то није случај са ревизијом изјављеном по основу одредбе чл. 404 ст. 1 ЗПП, не може се говорити о неуједначености судске праксе. Посебна ревизија не може да се изјави ни због погрешно утврђеног чињеничног стања, на које се указује наводима ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Сагласно изнетом, донета је одлука као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу одредбе чл. 410 ст. 2 ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена у складу са изричитом одредбом члана 452. став 5. ЗПП, према којој против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Следом изложеног Врховни суд је применом одредбе чл. 413 ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Татјана Миљун, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**